

ТРЕЋЕ ОДЕЉЕЊЕ

ПРЕДМЕТ РАДАНОВИЋ ПРОТИВ СРБИЈЕ

(Представка број 27794/16)

ПРЕСУДА

СТРАЗБУР

4. март 2025. године

Ова пресуда је правноснажна, али може бити предмет редакцијске измене.

У предмету Радановић против Србије,

Европски суд за људска права (Треће одељење), на заседању Одбора у саставу:

Peeter Roosma, *председник,*

Diana Kovatcheva,

Mateja Đurović, *судије,*

и Olga Chernishova, *заменица секретара Одељења,*

Имајући у виду:

представку (број 27794/16) против Републике Србије коју је 10. маја 2016. године, према члану 34. Конвенције за заштиту људских права и основних слобода (у даљем тексту: „Конвенција“), Суду поднео држављанин Србије, господин Бошко Радановић (у даљем тексту: „подносилац“), рођен 1964. године и који живи у Вудстоку, Канада, а кога је заступао господин В. Јухас Ђурић, адвокат из Суботице;

одлуку да се о притужби у вези са правом на контрадикторни поступак пред Апелационим судом у Новом Саду обавести Влада Србије (у даљем тексту: „Влада“), коју заступа њена заступница, госпођа З. Јадријевић Младар, и да се остатак представке прогласи недопуштеним;

Запажања страна у спору;

Након већања на затвореној седници одржаној 4. фебруара 2025. године,

Доноси следећу пресуду, која је усвојена тог дана:

ОКОЛНОСТИ ПРЕДМЕТА

1. Подносилац се притуживао, на основу члана 6. став 1. Конвенције, на немогућност да пружи своје коментаре на изјашњење Апелационог јавног тужилаштва поднето као одговор на жалбу одбране у поступку пред Апелационим судом у Новом Саду (у даљем тексту: „Апелациони суд“).

2. Након што је осуђен за кривично дело оштећење туђих права (изречена је судска опомена), подносилац је уложио жалбу на пресуду првостепеног суда. Апелациони суд је проследио његову жалбу Апелационом јавном тужилашtvу, које је доставило изјашњење у којем тражи да се жалба одбије. Апелациони суд није доставио подносиоцу примерак наведеног изјашњења. Правноснажном пресудом, Апелациони суд је потврдио осуђујућу пресуду донету против подносиоца. Подносилац је сазнао за одговор Апелационог јавног тужилаштва на његову жалбу након што му је уручена пресуда Апелационог суда.

3. Уставни суд је 10. децембра 2015. године одбацио уставну жалбу подносиоца као очигледно неосновану, не бавећи се питањем несаопштеног изјашњења упркос томе што је подносилац покренуо то питање.

ОЦЕНА СУДА

4. Подносилац се притуживао да је тиме што му је онемогућено да пружи сопствене коментаре на изјашњење које је поднело Апелационо јавно тужилаштво повређено његово право на правично суђење гарантовано чланом 6. став 1. Конвенције.

5. Суд констатује да ова притужба није очигледно неоснована у смислу члана 35. став 3(а) Конвенције нити недопуштена по било ком другом основу. Према томе, она се мора прогласити допуштеном.

6. У складу са добро установљеном праксом Суда, право на контрадикторно суђење у кривичном предмету значи да и тужилаштво и одбрана морају имати прилику да сазнају за, и пруже коментаре на изјашњења која је поднела и доказе које је извела друга страна (видети *Murtazaliyeva против Русије* [ВВ], број 36658/05, став 91, од 18. децембра 2018. године, и *Zahirović против Хрватске*, број 58590/11, став 42, од 25. априла 2013. године).

7. Влада је позвала Суд да направи разлику између предметног случаја и предмета *Захировић* (цитираног горе) јер се изјашњење Апелационог јавног тужилаштва бавило искључиво процесним условима везаним за допуштеност жалбе, и није експлицитно наведено у пресуди Апелационог суда. Суд констатује да су несаопштена изјашњења представљала ставове тужиоца о жалби подносиоца и да су, супротно аргументима Владе, имала за циљ да утичу на одлуку Апелационог суда позивањем да се жалба одбаци (видети став 2 горе). Подносилац је стога очигледно имао интерес да добије примерак изјашњења тужилаштва и да, уколико је потребно, пружи своје коментаре на та изјашњења (видети *Hudáková и др. против Словачке*, број 23083/05, став 28, од 27. априла 2010. године). Имајући у виду значај питања за подносиоца, Суд не мора да утврђује да ли је услед пропуста да се саопште изјашњења Апелационог јавног тужилаштва дошло до било каквих предрасуда у погледу подносиоца; постојање повреде је замисливо чак и у одсуству предрасуда (видети пресуду *Zahirović*, цитирану горе, став 48.). Као што је претходно наглашено, на подносиоцу је да процени да ли документ захтева пружање коментара са његове стране. Дакле, терет је био на Апелационом суду да подносиоцу пружи прилику да пружи коментаре на изјашњење Апелационог јавног тужилаштва пре доношења одлуке.

8. Сходно томе, спроведена процедура није омогућила подносиоцу да прописно учествује у поступку пред Апелационим судом, те га је тиме лишила правичне расправе у смислу члана 6. став 1. Конвенције.

9. Суд стога закључује да је дошло до повреде члана 6. став 1. Конвенције.

ПРИМЕНА ЧЛАНА 41. КОНВЕНЦИЈЕ

10. Подносилац је тражио износ од 3.000 евра (EUR) на име нематеријалне штете и износ од EUR 3.922 на име трошкова и издатака насталих пред домаћим судовима и пред Судом.

11. Влада је оспорила потраживања подносиоца као неоснована и непоткрепљена.

12. Имајући у виду све околности предметног случаја, Суд прихвата да је подносилац претрпео нематеријалну штету која се не може надокнадити само утврђивањем повреде. Заснивајући своју процену на правичној основи, Суд досуђује подносиоцу представке износ од EUR 900 на име нематеријалне штете, као и било који порез који се може наплатити подносиоцу на тај износ.

13. Даље, имајући у виду документацију у његовом поседу, Суд сматра да је прикладно досудити подносиоцу износ од EUR 1.500, којим би се покрили трошкови и издаци по свим тачкама, као и било који порез који се може наплатити подносиоцу на тај износ.

ИЗ ТИХ РАЗЛОГА, СУД, ЈЕДНОГЛАСНО,

1. *Проглашава* представку допуштеном;

2. *Утврђује* да је дошло до повреде члана 6. став 1. Конвенције;

3. *Утврђује*

(a) да Тужена држава треба да подносиоцу исплати, у року од три месеца, следеће износе који ће бити конвертовани у валуту Тужене државе по курсу важећем на дан исплате:

(i) EUR 900 (девет стотина евра), као и било који порез који се може наплатити на тај износ, на име нематеријалне штете;

(ii) EUR 1.500 (хиљаду и пет стотина евра), као и било који порез који се може наплатити подносиоцу на тај износ, на име трошкова и издатака;

(b) да, по истеку горе наведена три месеца до исплате, треба исплатити законску камату на горе наведене износе по стопи која је једнака најнижој каматној стопи Европске централе банке уз додатак од три процентна поена;

4. *Одбацује* преостали део захтева подносиоца за правичним задовољењем.

Састављено на енглеском језику и достављено у писаној форми 4. марта 2025. године, у складу са правилом 77. ст. 2. и 3. Пословника Суда.

Olga Chernishova
заменица секретара

Peeter Roosma
председник